

E primăvară toamna

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E seara de mătase și mă-nvelesc cu ea,
Strâng perna mică-n brațe, păstrează forma ta
Și mă gândesc la multe, sunt numai fantezii,
Le-am desenat cu tine în nopțile pustii.

Azi nu mai știu ce-nseamnă să mă trezesc sub ploi
Că soarele zâmbește mereu pentru noi doi,
E primăvară toamna și noaptea este zi,
Poeme trec pe stradă oriunde ne-am găsi,

Ne știe răsăritul că ne-am născut din el,
Din versuri de iubire noi am făcut castel,
Va fi mereu lumină pe-aleile cu tei,
Și tu, și eu vom plânge cu lacrimi din condei.

- Sub catifeaua nopții ne-ascundem amândoi
Când luna ne sărută pe umeri, sânii goi
Tresar sub bucle negre și sărutări de foc,
Iar mâna ta se-ntinde spre steaua cu noroc

Unde-am visat odată că vom ajunge... Când?
Răspunde-mi, știi, iubite, ce streășină de gând
Ne-acoperă cu frunze și-apoi pe lutul cald,
Sub trupurile nude, covoare de smarald

Așterne, parcă toamna e-o primăvară grea
În care fructe pline se sparg sub tâmpla mea,
Un borangic albastru pe ceasuri aruncat
Că spațiul nu contează, iar timpul ne-a uitat.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif